

เหมาไหลถูกกว่า

นพ.อนุวัฒน์ ศุภชุติกุล

ทราบหรือไม่ว่าวิธีการส่งเครื่องมือผ่าตัดที่ใช้กันอยู่ปัจจุบัน มาจากคำแนะนำของช่างเรียงอิฐคนหนึ่ง

Frank Gilbreth เป็นช่างเรียงอิฐ ซึ่งเรียนจบเพียงไฮสกูล ไม่เรียนต่อเพื่อมิให้เป็นภาระของครอบครัวที่ต้องส่งเสียพี่สาวเรียนในชั้นมหาวิทยาลัย

ในสัปดาห์แรกที่เขาเข้าทำงาน เขาสังเกตและให้คำแนะนำมากมายว่าทำอย่างไรจะวางอิฐได้เร็วขึ้น จนหัวหน้าคนงานขู่ว่าจะไล่ออก “แกคือผู้ที่เข้ามาเรียนรู้ เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ อย่ามานั่งสอนเราอยู่เลย”

เขาไม่ได้สนใจเสียงเอ็ดตะโรของหัวหน้างาน แต่ใช้ความสังเกตต่อไปและพบว่าไม่มีคนงานคนไหนวางอิฐด้วยวิธีการที่เหมือนกันเลยแม้แต่คนเดียว ภายในหนึ่งปีเขาก็ออกแบบนั่งร้านขึ้นซึ่งทำให้เขาวางอิฐได้เร็วที่สุด ขณะที่หัวหน้างานหัวเราะเยาะว่าเขาเป็นมนุษย์สันหลังยาวที่ขี้เกียจขี้ขลาดๆ เท่านั้นเอง แต่ก็สั่งให้สร้างนั่งร้านนั้นแก่คนงานทุกคน ต่อมาเขาก็ได้เป็นหัวหน้าผู้อำนวยการ และเป็นผู้รับเหมาด้วยตนเอง

ชีวิตของเขาเต็มไปด้วยการคิดหาวิธีการทุ่นแรง ทุ่นเวลา ลดการทำงานที่ไม่จำเป็น เขาเชื่อว่าหลักการเดียวกันนี้สามารถใช้ได้ทั้งในโรงงานอุตสาหกรรม และภายในบ้าน เขาตั้งใจจะมีลูกหนึ่งโหล และก็ทำได้ตามนั้นจริงๆ เพียงแต่ลูกคนหนึ่งเสียชีวิตไปเมื่อยังเล็ก และตัวเขาเองเสียชีวิตเมื่อลูกคนเล็กอายุเพียงสามขวบ ทิ้งให้ภรรยาซึ่งจบมาทางจิตวิทยาและจิตวิทยาการจัดการ สาทรุกิจต่อจนเป็นที่ยอมรับกันในศาสตร์ว่าด้วยวิศวกรรมอุตสาหกรรม

Frank จัดให้มีการประชุมสังสรรค์ในบ้านหลังอาหารเย็นวันศุกร์เพื่อให้ลูกๆ เสนอตัวช่วยงานที่ถนัด และด้วยความช่วยเหลือของภรรยาที่เป็นนักจิตวิทยา ทำให้การประชุมดังกล่าวบรรลุเป้าหมายได้

เขาทดลองทุ่นแรง ทุ่นเวลา ในทุกเรื่องแม้ในชีวิตประจำวัน เช่น การจับเวลาเมื่อผิวปากเรียกรวมพล การใช้มีดโกนหนวดสองอันซึ่งไม่คุ้มกับการถูกมีดโกนขาด การถูกสบู่ที่ลื่นตัวเพียงครั้งเดียวจากต้นแขนผ่านแขนด้านนอกไปสู่มือ จากมือสูริ้กั้ผ่านแขนด้านใน ลงไปสู่ลำตัวและเท้า และอีกข้างหนึ่งในทำนองเดียวกัน (เพื่อรองรับจำนวนเด็ก 11 คนได้) การให้ลูกๆ ทุกคนฟังเพลงภาษาเยอรมันวันละ 15 นาทีในระหว่างเวลาเข้าห้องน้ำ เขาทดลองให้ลูกๆ เก็บจานชามจากโต๊ะอาหารโดยแบ่งเป็นสองฝาก คือ การช้อนกันแล้วยกไปเป็นหอบ กับการเก็บไปทีละใบสองใบ แล้วจับเวลา

เขาและ Lillian ผู้ภรรยาสอนให้ลูกเป็นคนช่างสังเกต ขณะที่เห็นรังมด พ่อจะสอนเรื่องประสิทธิภาพในการทำงานของมด ขณะที่แม่จะสอนเรื่องสังคมวิทยาของมด เขาเอาหุ่นจำลองของดวงดาวต่างๆ มาแขวนไว้ในบ้านตามสัดส่วนระยะห่างของดวงดาวเพื่อสอนเรื่องระบบสุริยะแก่ลูกๆ

เขาเป็นที่ปรึกษาให้แก่บริษัทพิมพ์ดีดเรมิงตัน เขาติดไฟฉายเล็กๆ ที่นิ้วมือของคนพิมพ์ถ่ายภาพยนตร์ไว้ศึกษาว่าจะลดการเคลื่อนไหวเกินจำเป็นตอนใดบ้าง ทำให้เรมิงตันผลิตนักพิมพ์ดีดเร็วที่สุดในโลก เขาทดลองระบบสอนพิมพ์สัมผัสให้สำเร็จภายในสองสัปดาห์กับลูกๆ ของตัวเอง ขณะที่ตัวเขาเองพิมพ์ดีดไม่เป็น เขาให้เด็กๆ ฝึกซ้อมกับแผ่นผังก้อน ใช้ซอล์กระบายสีนิ้วตามที่ระบายไว้บนผังก้อน แล้วเวลาพิมพ์กับแป้นก็เอาผ้าสีดำครอบตัวอักษรไว้ไม่ให้เห็น ใครพิมพ์ผิดก็จะถูกดินสอเคาะหัวหนึ่งป๊อก

ในวันที่สหรัฐอเมริกาเข้าสู่สงครามโลกครั้งแรก เขาส่งโทรเลขไปถึงประธานาธิบดีวิลสัน ใจความว่า “จะถึงวอชิงตันโดยรถไฟขบวน 7.30 น. ถ้าท่านไม่ทราบว่าจะใช้ผมอย่างไร ผมจะบอกท่านเอง” นี่คือการเสนอความสามารถแบบเปิดอก โดยที่ประธานาธิบดีก็ไม่รู้จักเขามาก่อน และไม่รู้ว่าจะแบ่งเบาแอกของท่านได้หรือไม่ แต่ก็ส่งคนไปรับที่สถานีรถไฟ และต่อมา Frank ก็ทำหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการลงทุนแรงทุ่มเวลาในโรงงานผลิตปืนกล

เขาเคยขอเข้าไปถ่ายภาพยนตร์ความเคลื่อนไหวของศัลยแพทย์ขณะผ่าตัด แต่ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือนัก เมื่อหมอบอกว่าลูกๆ ของเขามีปัญหาเรื่องต่อมทอนซิลโตเกือบทุกคน เขาก็ใช้โอกาสนี้ให้หมอมารผ่าตัดที่บ้านของตัวเอง โดยถ่ายภาพยนตร์ขณะทำการผ่าตัดไว้ศึกษา และตัวเองยอมลงทุนได้รับการผ่าตัดด้วยเป็นคนสุดท้ายเพื่อให้ลูกๆ ยอมรับการผ่าตัด แม้ว่าในครั้งนั้นตากำลังจะไม่ได้เปิดฝากล้องถ่ายและหลบลี้นั้นหน้าหายไป แต่ Frank ก็ได้ให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อการทุ่มเวลาการผ่าตัดด้วยการมีระบบส่งเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ

ที่เล่ามานี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งเพื่อแสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าจะอยู่ตรงไหน ทุกคนสามารถเป็นผู้ยิ่งใหญ่ได้ หากมีความตั้งใจที่จะทำให้ดีที่สุด ใช้ความสังเกตดูสิ่งรอบตัว พยายามปรับปรุงกระบวนการทำงานอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเรื่องใหญ่ เรื่องงานหรือเรื่องชีวิตประจำวัน และเสนอตัวเพื่อใช้ความสามารถให้เป็นประโยชน์

เชื่อว่าพวกเราทุกคนก็สามารถทำได้

